

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 81/23

Λουξεμβούργο, 17 Μαΐου 2023

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-312/20 | EVH κατά Επιτροπής

Απορρίπτεται η προσφυγή που άσκησε η γερμανική εταιρία παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας EVH κατά της έγκρισης που δόθηκε από την Επιτροπή για την εξαγορά στοιχείων του ενεργητικού της E.ON από την RWE

Το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει, μεταξύ άλλων, ότι η ανταλλαγή στοιχείων του ενεργητικού μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων δεν συνιστά «ενιαία συγκέντρωση»

Τον Μάρτιο του 2018, οι εταιρίες γερμανικού δικαίου RWE AG και E.ON SE ανακοίνωσαν ότι σκόπευαν να προβούν σε σύνθετη ανταλλαγή στοιχείων του ενεργητικού μέσω τριών πράξεων συγκέντρωσης (στο εξής: συνολική πράξη).

Με την πρώτη πράξη, η RWE, η οποία δραστηριοποιείται στο σύνολο της αλυσίδας παροχής ενέργειας σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, θα αποκτούσε τον αποκλειστικό ή από κοινού έλεγχο ορισμένων εγκαταστάσεων παραγωγής της E.ON, παρόχου ηλεκτρικής ενέργειας που δραστηριοποιείται σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες. Η δεύτερη πράξη συνίστατο στην απόκτηση από την E.ON του αποκλειστικού ελέγχου των δραστηριοτήτων διανομής και λιανικού εμπορίου ενέργειας καθώς και ορισμένων εγκαταστάσεων παραγωγής της innogy SE, θυγατρικής της RWE. Με την τρίτη πράξη η RWE θα αποκτούσε το 16,67 % της E.ON.

Η πρώτη και η δεύτερη πράξη συγκέντρωσης αποτέλεσαν αντικείμενο ελέγχου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ενώ η τρίτη πράξη συγκέντρωσης ελέγχθηκε από την Bundeskartellamt (ομοσπονδιακή υπηρεσία ελέγχου συμπράξεων, Γερμανία).

Τον Απρίλιο του 2018, η γερμανική εταιρία EVH GmbH, η οποία παράγει ηλεκτρική ενέργεια στη Γερμανία από συμβατικές και από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, γνωστοποίησε στην Επιτροπή την επιθυμία της να συμμετάσχει στη διαδικασία με αντικείμενο την πρώτη και τη δεύτερη πράξη συγκέντρωσης και, κατά συνέπεια, να λάβει τα σχετικά έγγραφα.

Η πρώτη πράξη συγκέντρωσης κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 22 Ιανουαρίου 2019. Με απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2019 ¹ (στο εξής: επίδικη απόφαση), η Επιτροπή αποφάσισε να μην αντιταχθεί στην κοινοποιηθείσα πράξη συγκέντρωσης και να την κηρύξει συμβατή με την εσωτερική αγορά δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 139/2004 ².

¹ Απόφαση C(2019) 1711 final, της 26ης Φεβρουαρίου 2019, με την οποία συγκέντρωση κηρύχθηκε συμβατή με την εσωτερική αγορά και με τη συμφωνία EOX (υπόθεση M.8871 – RWE/E.ON Assets).

² Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1). Δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση, δεν προκαλεί σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά της με την κοινή αγορά, αποφασίζει να μην αντιταχθεί και την κηρύσσει συμβατή με την κοινή αγορά.

Η EVH ³ άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίδικης απόφασης. Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή και διευκρινίζει, καταρχάς, το περιεχόμενο της έννοιας της «ενιαίας συγκέντρωσης» όσον αφορά τις ανταλλαγές στοιχείων του ενεργητικού. Στη συνέχεια, αποφαίνεται για πρώτη φορά ως προς την υποχρέωση της Επιτροπής να δημοσιεύει τις αποφάσεις που εκδόθηκαν βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 139/2004. Τέλος, προσδιορίζει τη διάρκεια της περιόδου την οποία πρέπει να αναλύσει η Επιτροπή προκειμένου να εκτιμήσει τη συμβατότητα της επίμαχης συγκέντρωσης με την εσωτερική αγορά και εξετάζει την έννοια του «κοινού μετοχικού κεφαλαίου».

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Σε πρώτο στάδιο, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την ένσταση απαραδέκτου της RWE με την οποία προβάλλεται έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης της EVH.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκεί προσφυγή κατά απόφασης που απευθύνεται σε άλλο πρόσωπο μόνο αν η απόφαση το αφορά άμεσα και ατομικά.

Όσον αφορά τον άμεσο επηρεασμό, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η επίδικη απόφαση, καθιστώντας δυνατή την άμεση υλοποίηση της πρώτης πράξης συγκέντρωσης, είναι ικανή να επιφέρει άμεση μεταβολή της κατάστασης των οικείων αγορών. Επομένως, η επίδικη απόφαση αφορά άμεσα την EVH ως επιχείρηση που δραστηριοποιείται στην ίδια αγορά.

Όσον αφορά τον ατομικό επηρεασμό της EVH, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, στην περίπτωση απόφασης που διαπιστώνει τη συμβατότητα μιας πράξης συγκέντρωσης με την εσωτερική αγορά, το αν η πράξη αυτή επηρεάζει ατομικά μια τρίτη εταιρία διαπιστώνεται με γνώμονα, αφενός, τον επηρεασμό της θέσης της εταιρίας αυτής στην αγορά και, αφετέρου, τη συμμετοχή της στη διοικητική διαδικασία. Εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη, πρώτον, της σημαντικής συμμετοχής της EVH στη διοικητική διαδικασία, δεύτερον, του ότι αποτελεί ανταγωνίστρια των μερών της συγκέντρωσης καθώς και, τρίτον, του ενδεχόμενου αντίκτυπου της συγκέντρωσης στην αξία ορισμένων επενδύσεων που έχουν ειδικά προσδιοριστεί από την EVH, πρέπει να θεωρηθεί ότι η επίδικη απόφαση την αφορά ατομικά.

Σε δεύτερο στάδιο, επί της ουσίας, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει, καταρχάς, τον λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προσάπτεται στην Επιτροπή, αφενός, ότι δεν έλεγξε την τρίτη πράξη συγκέντρωσης και, αφετέρου, ότι δεν θεώρησε τις τρεις πράξεις συγκέντρωσης ως στοιχεία μιας ενιαίας συγκέντρωσης.

Όσον αφορά την τρίτη πράξη συγκέντρωσης, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η EVH αβάσιμα υποστηρίζει ότι η πράξη αυτή συνιστά συγκέντρωση κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού 139/2004 ⁴.

Συναφώς, επισημαίνει, πρώτον, ότι η προσφυγή αφορά τυπικώς μόνο την απόφαση της Επιτροπής με την οποία η πρώτη πράξη συγκέντρωσης κηρύχθηκε συμβατή με την εσωτερική αγορά. Πλην όμως, η Επιτροπή δεν αποφαίνεται ρητώς με την απόφαση αυτή επί του χαρακτηρισμού της τρίτης πράξης υπό το πρίσμα της έννοιας της «συγκέντρωσης ούτε, επομένως, επί της αρμοδιότητάς της να εκτιμήσει τη συμβατότητα της πράξης με την εσωτερική αγορά. Συνεπώς, η EVH δεν μπορεί να ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί ζητήματος αρμοδιότητας το οποίο η Επιτροπή δεν εξέτασε με την απόφαση που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής. Εξάλλου, εάν η EVH θεωρούσε ότι η τρίτη πράξη συγκέντρωσης είχε ενδεχομένως ενωσιακή διάσταση, έπρεπε να

³ Επισημαίνεται ότι δέκα ακόμα επιχειρήσεις άσκησαν επίσης προσφυγές ακυρώσεως κατά της ίδιας απόφασης. Το σύνολο των προσφυγών αυτών απορρίφθηκαν, είτε ως απαράδεκτες είτε ως αβάσιμες. Βλ. σειρά συναφών υποθέσεων: αποφάσεις της 17ης Μαΐου 2023, Stadtwerke Leipzig κατά Επιτροπής, [T-313/20](#), GWS Stadtwerke Hameln κατά Επιτροπής, [T-314/20](#), TEAG κατά Επιτροπής, [T-315/20](#), Naturstrom κατά Επιτροπής, [T-316/20](#), EnergieVerbund Dresden κατά Επιτροπής, [T-317/20](#), eins energie in sachsen κατά Επιτροπής, [T-318/20](#), GGEW κατά Επιτροπής, [T-319/20](#), Mainova κατά Επιτροπής, [T-320/20](#), enercity κατά Επιτροπής, [T-321/20](#) και Stadtwerke Frankfurt am Main Holding κατά Επιτροπής, [T-322/20](#).

⁴ Η εν λόγω διάταξη, η οποία φέρει τον τίτλο «Ορισμός της συγκέντρωσης», προβλέπει τα κριτήρια που πρέπει να πληροί μια πράξη προκειμένου να θεωρηθεί ως συγκέντρωση κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης.

υποβάλει καταγγελία στην Επιτροπή, ζητώντας ενημέρωση, δεδομένου ότι σε μια τέτοια περίπτωση η Επιτροπή υποχρεούται να αποφανθεί επί της αρχής εάν έχει αρμοδιότητα ως ελεγκτική αρχή.

Δεύτερον και εν πάση περιπτώσει, η απόκτηση μειοψηφικής συμμετοχής μπορεί να καταστήσει δυνατή την απόκτηση ελέγχου μόνο εάν η μειοψηφική συμμετοχή συνοδεύεται από συγκεκριμένα δικαιώματα τα οποία οδηγούν σε de jure αποκλειστικό έλεγχο ή εάν η ίδια συνεπάγεται, λόγω ειδικών περιστάσεων, de facto αποκλειστικό έλεγχο⁵. Πάντως, εν προκειμένω, η EVH δεν υποστήριξε ότι η μειοψηφική συμμετοχή που απέκτησε η RWE συνοδεύονταν από συγκεκριμένα δικαιώματα ούτε απέδειξε ότι η RWE είχε αποκτήσει de facto αποκλειστικό έλεγχο επί της E.ON.

Όσον αφορά το ζήτημα εάν οι τρεις πράξεις συγκέντρωσης μπορούν να θεωρηθούν ως στοιχεία μιας ενιαίας συγκέντρωσης, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, ως προς αυτό, πρέπει να πληρούνται δύο προϋποθέσεις⁶. Αφενός, είναι αναγκαίο οι πράξεις να είναι αλληλεξαρτώμενες, υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να υλοποιηθεί η μία χωρίς να υλοποιηθούν οι υπόλοιπες. Αφετέρου, το αποτέλεσμα των πράξεων πρέπει να είναι η παροχή σε μια ή περισσότερες επιχειρήσεις οικονομικού ελέγχου, άμεσου ή έμμεσου, επί της δραστηριότητας μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων. Υπό το πρίσμα των εν λόγω προϋποθέσεων, **η έννοια της «ενιαίας συγκέντρωσης» δεν έχει εφαρμογή όταν ανεξάρτητες επιχειρήσεις αποκτούν τον έλεγχο διαφορετικών στοιχείων, όπως συμβαίνει στην περίπτωση ανταλλαγής στοιχείων του ενεργητικού.**

Εν προκειμένω, από την εξέταση του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι η συνολική πράξη πληροί την προϋπόθεση περί αλληλεξάρτησης, όχι όμως και τη σχετική με το αποτέλεσμα. Πράγματι, δεν υπάρχει λειτουργικός σύνδεσμος μεταξύ των τριών πράξεων συγκέντρωσης, διότι η συνολική πράξη εν προκειμένω δεν συνιστά πράξη μέσω της οποίας πραγματοποιούνται διάφορες ενδιάμεσες συναλλαγές προκειμένου να καταλήξουν στον έλεγχο μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων από την ίδια ή τις ίδιες επιχειρήσεις. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένου ότι δεν πληρούνται μια εκ των δύο προϋποθέσεων, ορθώς θεώρησε η Επιτροπή ότι οι τρεις πράξεις συγκέντρωσης δεν συνιστούν στοιχεία μιας ενιαίας συγκέντρωσης.

Τούτου λεχθέντος, δεν ήταν αντιφατικό να προβεί η Επιτροπή σε χωριστή ανάλυση της πρώτης και της δεύτερης πράξης συγκέντρωσης, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη, με την επίδικη απόφαση, τις συνέπειες που έχουν η μια για την άλλη.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει προκαταρκτικώς ότι, ακόμα και αν γινόταν δεκτό ότι υπάρχει κανόνας προτεραιότητας κατά την έννοια που ανέφερε η Επιτροπή, δηλαδή ότι μια συγκέντρωση πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα όλων των πράξεων που κοινοποιήθηκαν προηγουμένως στην Επιτροπή, εντούτοις ο κανόνας αυτός δεν θα εφαρμόζονταν στην προκειμένη περίπτωση. Ειδικότερα, η πρώτη πράξη συγκέντρωσης κοινοποιήθηκε τυπικώς πριν από τη δεύτερη πράξη συγκέντρωσης. Το Γενικό Δικαστήριο προσθέτει ότι, λαμβανομένης υπόψη της νομικής και πραγματικής αλληλεξάρτησης των επίμαχων πράξεων συγκέντρωσης, μια μηχανική εφαρμογή του εν λόγω κανόνα θα μπορούσε να έχει αυθαίρετα αποτελέσματα επί του περιεχομένου της ανάλυσης της Επιτροπής. Συνεπώς, εφόσον, λόγω του συνδέσμου μεταξύ των πράξεων συγκέντρωσης, η Επιτροπή είναι σε θέση να προβλέψει τις πιθανές συνέπειες κάθε συγκέντρωσης στην αγορά, θα λάβει το στοιχείο αυτό υπόψη κατά τη συνολική εκτίμηση όλων των κρίσιμων αποδεικτικών στοιχείων για καθεμία από τις πράξεις συγκέντρωσης. Ειδικότερα, καθεμία από τις πράξεις αυτές συνιστά, σε σχέση με τις υπόλοιπες, στοιχείο το οποίο η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη κατά τη συνολική ανάλυση των συνεπειών της πράξης στην εσωτερική αγορά.

Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τον λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται η προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας λόγω δημοσίευσης της επίδικης απόφασης μετά την πάροδο σημαντικού χρονικού διαστήματος και υπενθυμίζει ότι η καθυστερημένη δημοσίευση πράξης της Ένωσης δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά το κύρος της πράξης.

⁵ Πρβλ. σημεία 57 και 59 της κωδικοποιημένης ανακοίνωσης της Επιτροπής για θέματα δικαιοδοσίας βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2008, C 95, σ. 1).

⁶ Πρβλ. αιτιολογική σκέψη 20 και άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 139/2004.

Στο πλαίσιο της ανάλυσής του, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι, μολονότι ο κανονισμός 139/2004 δεν προβλέπει τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* των αποφάσεων της Επιτροπής που εκδόθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', εντούτοις, στην πράξη, επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να δημοσιεύει τις αποφάσεις αυτές σεβόμενη την εμπιστευτικότητα που οφείλει να διασφαλίζει ως προς τις πληροφορίες που υπόκεινται στο επαγγελματικό απόρρητο ή σε άλλες εξαιρέσεις δημόσιας τάξης⁷. Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι μια τέτοια προσέγγιση συνάδει με την υποχρέωση της Επιτροπής να διασφαλίζει, με επαρκή μέτρα δημοσιότητας, το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των τρίτων τους οποίους οι εν λόγω αποφάσεις αφορούν άμεσα και ατομικά.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τον λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα της Επιτροπής κατά την εκτίμηση της συμβατότητας της επίμαχης συγκέντρωσης με την εσωτερική αγορά, σφάλματα που, κατά την προσφεύγουσα, συνίστανται, μεταξύ άλλων, αφενός, στην επιλογή μιας περιόδου ανάλυσης που φέρεται να είναι πολύ σύντομη και, αφετέρου, σε εξέταση η οποία δεν ανέλυσε επαρκώς την επιρροή που θα μπορούσε να ασκήσει η RWE επί της E.ON, ιδίως λόγω κοινών συμμετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο.

Όσον αφορά την περίοδο ανάλυσης, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά τον έλεγχο των συγκεντρώσεων, η Επιτροπή οφείλει να εκτιμά εάν μια συγκέντρωση είναι ικανή να εμποδίσει σε σημαντικό βαθμό τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε ένα ουσιώδες μέρος αυτής. Μια τέτοια προοπτική ανάλυση, η οποία συνίσταται στην εξέταση του τρόπου με τον οποίο θα μπορούσε μια πράξη συγκέντρωσης να τροποποιήσει τους παράγοντες που καθορίζουν την κατάσταση του ανταγωνισμού σε μια δεδομένη αγορά, απαιτεί τον εντοπισμό των διαφόρων σχέσεων αιτιώδους συνάφειας προκειμένου να επιλεγούν οι πιο πιθανές. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή οφείλει να προβαίνει σε εκτίμηση των συνεπειών της συγκέντρωσης για χρονική περίοδο της οποίας η μέγιστη διάρκεια δεν μπορεί να υπερβαίνει τον χρονικό ορίζοντα της επέλευσης ορισμένων γεγονότων, έως έναν ορισμένο βαθμό βεβαιότητας. Υπό την έννοια αυτή, δεν μπορεί να απαιτείται από την Επιτροπή να προβαίνει σε προοπτική ανάλυση επί τη βάση στοιχείων των οποίων τις μακροπρόθεσμες συνέπειες δεν είναι σε θέση να προβλέψει, με ένα εύλογο περιθώριο σφάλματος.

Όσον αφορά την επιρροή που ασκούσε από κοινού η RWE και μια τρίτη επιχείρηση επί της E.ON, το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ότι το ενδεχόμενο η παρουσία κοινών μετόχων, λόγω της απόκτησης από τους ίδιους θεσμικούς επενδυτές στοιχείων του ενεργητικού ανταγωνιστριών επιχειρήσεων και των μη συντονισμένων αποτελεσμάτων της ως προς τον ανταγωνισμό, μπορεί να έχει ως συνέπεια τη μείωση των ανταγωνιστικών πιέσεων σε άλλους ανταγωνιστές. Ως εκ τούτου, η μείωση των ανταγωνιστικών πιέσεων δεν είναι αρκεί, καταρχήν, αφ' εαυτής, για να αποδειχθεί η ύπαρξη ουσιώδους εμποδίου στον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στο πλαίσιο μιας θεωρίας περί ζημίας που στηρίζεται σε μη συντονισμένα αποτελέσματα. Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η EVH δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει τις ενδείξεις βάσει των οποίων μπορεί να αποδειχθεί ότι η παρουσία της επίμαχης τρίτης εταιρίας συνιστά ενδεικτικό στοιχείο του ότι υπάρχει ήδη τάση για συλλογική δεσπόζουσα θέση. Συνεπώς, η επιχείρηση αυτή δεν μπορεί να προσάψει στην Επιτροπή πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως επειδή παρέλειψε να αναφέρει ένα τέτοιο στοιχείο.

Υπό το πρίσμα των ως άνω σκέψεων, **το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή στο σύνολό της.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

⁷ Βλ. σημεία 2 και 5 του «Guidance on the preparation of public versions of Commission Decisions adopted under the Merger Regulation» (εγγράφου με κατευθυντήριες οδηγίες για την προετοιμασία των μη εμπιστευτικών κειμένων των αποφάσεων της Επιτροπής που εκδόθηκαν σύμφωνα με τον κανονισμό συγκεντρώσεων), της 26ης Μαΐου 2015.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και εντός δύο μηνών και δέκα ημερών από της κοινοποιήσεώς της μπορεί να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα. Η αίτηση αναιρέσεως θα υποβληθεί σε διαδικασία προηγούμενης εγκρίσεως της εξετάσεώς της. Προς τούτο, πρέπει να συνοδεύεται από αίτηση για την έγκριση της εξετάσεώς της, η οποία να εκθέτει το σημαντικό ζήτημα ή τα σημαντικά ζητήματα που εγείρει η αναίρεση για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο. Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της. Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077

Ακολουθήστε μας!

